

- 28, Kuru lüüskaste näppi kokko.
(wille kraagitarfs)
- 29, Libe luti juokseb üle jilla. (üüwel)
- 30, Suurine paasfike, sada nõrdne kafuskar.
(Kapsel ja pea)
- 31, Kaks kunkke karluwad tõene loofel puol
mäge, aga iluarki üste ei juu. (filuast.)
- 32, Sunane pulline karfi eena küttnel.
- 33, Üks üks minna, wüs kambriol näälä.
(Kuremari)
(Jõnnuwindad)
- 34, Mies nukar, naba püüfi.
(Kolja aptja)
- 35, Üks üs, kaks laba
(King.)
- 36, Lepp linna uulitsal, tamm Tartu eajä psat,
juured ^{ühte} kirkku whawad, ladwad ühte lajuwad.
(mies ja naine)
(Kui wümanne mitte nõistatute lüaru longi,
elue wabast uut on, für palun wabandada.)

Wanafete Olapääft.

Konnu päänü mitma inemif kõnelimif
pää - Olapääft.

I.

Olapää kerku ehitamifft.

Konnu eläniwä päidje welle, ke wärgi wõnna omma
alle ja pääl felle wäl wärgi targa ja kunnatmike.
Omne nesi ei ole Olapään, fe om Karupään, miti
kerut alle, aga nemi omma fimmä kerku
kutenura. Mill moodul ja kerku kute mine ja
jälle. fimmä tulemine om alle, ei ole ma üste
wana inemif kaft kulle, nü palgi emet
tahend üte, et Olapää kerku fõbra laawad,
kui jälle päidje welle (wistot muudux: targa)
kerkude tulewa.

Kõide welli õnni woi õnnetus om aga Olpää
wana kerku maha lakutaja ja puul walumis
üllennatõ kenä wafne kera fõrjal afomel.
Lõfta tõine jut kõnles Olpää kerku ehita-
mifft jargmifft meedu:

Kui Olpää kerku wundament olla ära paarto
la münin jala mõni ää jle kergide ehitede,
ollu ütll ammugul, kui tõis manu minu,